

Underbilag til Bilag II.

Sundhedsstyrelsen.

København, den 28. Marts 1935.

Med Skrivelse af 26. Marts d. A. (Justitsministeriets 2. K. 1931 Nr. 2927) har Justitsministeriet fremsendt 2 Skrivelser fra Retslægeraadet af henholdsvis 12. og 21. Marts d. A. og en Erklæring fra Rigsadvokaten af 21. Marts d. A. angaaende Forslag til Lov om Retslægeraadet og anmodet om en Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen saa vidt muligt omgaaende.

Foranlediget heraf skal Sundhedsstyrelsen efter paa ny at have overvejet Sagen udtale følgende:

Til Retslægeraadets Skrivelse af 21. Marts:

ad 1 og 2: Sundhedsstyrelsen skal hertil blot bemærke, at det, naar man overhovedet anser det for nødvendigt at have en særlig Lov om Retslægeraadet og ikke blot en ministeriel Instruks af Indhold som Lovforslagets § 1, der kunde meddeles de enkelte Medlemmer ved deres Antagelse, maa anses for ganske urimeligt ikke at lovfæste de paagældende Regler som foreslaaet af Sundhedsstyrelsen.

ad 3 og 4: Der findes hverken i Udvalgsbetænkningen eller i Retslægeraadets Skrivelser noget som helst, der indeholder Bevis for, eller som blot kan virke almindeligt overbevisende om, at en Ordning som den af Sundhedsstyrelsen foreslaaede ikke er fuldt forsvarlig.

ad 5, Stk. 1, 3die Linie: Sundhedsstyrelsen maa af de af Den almindelige danske Lægeforening og af Embedslægeforeningen fremhævede Grunde anse den foreslaaede „Mødepligt“ for saa besværlig, kostbar og forsinkende samt som Regel af saa ringe praktisk Betydning, at man maa fastholde sit Forslag.

Derimod vilde det maaske være praktisk og formaalistjunt, om man paalagde Retslægeraadet Pligt til, hvis det begæredes under en større Sag, ved Repræsentanter at møde personligt under Retsforhandlingerne.

En saadan Ordning har Sundhedsstyrelsen dog ikke villet foreslaa, da den laa uden for de Sundhedsstyrelsen stillede Spørgsmaal og selvfølgelig ogsaa vilde medføre Besvær og Udgifter.

ad 5., Stk. 4., gælder det samme, som Sundhedsstyrelsen har bemærket ad 1 og 2, hvorhos særligt bemærkes, at den foreslaaede Affattelse efter Sundhedsstyrelsens Formening er klarere og tydeligere end Lovforslagets.

Til Retslægeraadets Skrivelse af 19. Marts 1935:

Sundhedsstyrelsen skal, næst at bemærke, at det ikke vilde have været urimeligt, om denne Skrivelse var blevet oversendt til Sundhedsstyrelsen, inden man herfra afgav Erklæringen af 18. Marts, udtale, at Retslægeraadet ifølge sin Skrivelse i hvert Fald delvis synes at anerkende Sundhedsstyrelsens Forslag med Hensyn til Indlæggelse til Observation. Ved de af Sundhedsstyrelsen i Skrivelse af 18. Marts stillede Forslag til Ændringer er der netop taget ethvert Hensyn til Betænelighederne ved at lade en Enkeltperson afgive de i Retslægeraadets Skrivelse af 12. Marts, Side 2 og videre, ommeldte Skøn, hvilket dog ikke synes bemærket af Retslægeraadet i dets seneste Overvejelser, idet der intet Modargument findes anført i dets Skrivelse af 21. Marts.